

Cuprins

Introducere / O candidată pentru sarcina cea mai complexă	5
Capitolul 1 / Maria își trăia viața ca pe un contract de risc	11
Capitolul 2 / Maria era iute în a mulțumi și cutezătoare în a acționa	29
Capitolul 3 / Pentru a-l educa pe copilul Iisus, Maria folosea intuiția, nu un manual de instrucțiuni	43
Capitolul 4 / Maria își educa fiul pentru a servi societatea, nu pentru a fi servit de ea	59
Capitolul 5 / Maria avea o inteligență marcată de spiritualitate, ea transforma informațiile în înțelepciune	73
Capitolul 6 / Maria proteja emoționalul	91
Capitolul 7 / Maria stimula aspirația interioară	109
Capitolul 8 / Maria îi învăța pe alții arta contemplării naturii	123
Capitolul 9 / Maria stimula inteligența pentru a construi un proiect de viață și disciplina necesară pentru a-l executa	135
Capitolul 10 / Maria își relata povestea vieții ca pe cel mai frumos dar în educația fiului său	147
Capitolul 11 / Ultima întâlnire: despărțirea dramatică dintre cea mai fascinantă mamă și cel mai strălucit fiu	165
Bibliografie	181
Despre autor	183

Introducere

O candidată pentru sarcina cea mai complexă

A educa înseamnă a călători prin lumea celuilalt fără a pătrunde vreodată în ea. Înseamnă a folosi ceea ce trăim pentru a ne transforma în ceea ce suntem.

Cel mai bun educator nu este acela care controlează, ci acela care eliberează. Nu este acela care arată greșelile, ci acela care le previne. Nu este acela care corectează comportamente, ci acela care îndeamnă la reflecție. Nu este acela care observă ceea ce este tangibil, ci acela care vede invizibilul. Nu este acela care renunță cu ușurință, ci acela care stimulează continuu un nou început.

Educatorul excelent îmbrățișează când toți resping, încurajează când toți condamnă, îi aplaudă pe cei care n-au urcat niciodată pe podium, vibrează la curajul de a concura al celor care au rămas pe ultimele locuri. Nu caută să strălucească, ci se face mic pentru a-i face mari pe copiii, elevii și colegii săi de serviciu.

Învățătorul excelent nu este cel care știe mai mult, ci cel care este mai conștient de cât nu știe. Nu este cel dornic să-i învețe pe alții, ci cel avid de a învăța. Nu este cel care își declară reușitele, ci cel care își recunoaște propriile eșecuri. Nu este cel care adună informații în memorie, ci cel care își lărgeste modul de a vedea, de a reacționa și de a fi.

A educa este sarcina intelectuală cea mai fascinantă și, în același timp, cea care ne scoate la iveală cel mai mult neputința. Dacă educarea unui copil sau a unui adolescent este o sarcină extrem de dificilă, imaginează-ți ce înseamnă să-l educi pe cel mai remarcabil copil care a călcat pe acest Pământ, Copilul Iisus!

Care educator s-ar achita cu bine de această misiune? De mic, el era specialist în a pune întrebări. Întreba, cerceta, voia să știe tot. Cine ar fi pregătit, din punct de vedere intelectual, să-l educe pe acela care avea să devină Învățătorul învățătorilor? Care părinți? Care universitate? Care teologi? E atât de ușor să greșești în acest domeniu! E atât de ușor să le transmitem copiilor și elevilor noștri traumele, nesiguranțele, temerile și maniile noastre!

Existau mii de candidate, însă o tânără s-a evidențiat în fața privirilor extrem de perspicace ale Autorului existenței. Numele ei: Maria. (Maria este forma grecească a numelui ebraic Miriam.)

Dar e ciudat: aparent, Maria era fragilă, foarte tânără și lipsită de experiență. Ce avea ea atât de special din punct de vedere psihic, psihologic și psiho-pedagogic?

Și ceva încă și mai ciudat: înainte de a-și începe misiunea extrem de riscantă și de dificilă, ea a primit în prealabil vestea că avea să devină femeia cea mai slăvită din istorie. Oare a primi trofeul înainte de începerea competiției nu l-ar

îmbolnăvi de orgoliu pe un sportiv? Nu l-ar distra de la obiectivul său și i-ar altera prestația competițională? De ce i s-a acordat atâta încredere?

Sub privirea științei, e posibil să se întrezărească faptul că multe aspecte legate de natura relației Mariei cu Dumnezeu Preaînaltul și cu Copilul Iisus au sfârșit în închisoarea rutinei. A fost ceva neobișnuit.

De ce Dumnezeul Atotputernic, așa cum este descris în Biblie, n-a ales un grup de intelectuali notabili, dintre scribi și farisei, ca să-l educe pe Fiul Său? De ce nu a însărcinat o castă de sacerdoți iudei, care cunoșteau ritualurile religioase, ca să-l educe pe Copilul Iisus? De ce n-a ales specialiști în filosofia greacă pentru a-l forma pe omul special care avea să dividă istoria?

Aleasa a fost o adolescentă. Nu era bogată, nu aparținea unei descendențe de înaltă clasă și, pe deasupra, locuia în Galileea, o regiune disprețuită din punct de vedere social. Ce secrete deținea acea tânără în țesătura intrinsecă a inteligenței sale care l-a cucerit pe Cel despre care se spune că este Omniscient, că știe tot? Alegerea ei a fost întâmplătoare sau bazată pe anumite criterii?

Cea mai slăvită femeie și cea mai puțin cunoscută

Am pierdut un timp semnificativ, în cadrul limitelor mele ca psihiatru, psihoterapeut și cercetător în psihologie, ca să studiez personalitatea Mariei. M-am aplecat asupra detaliilor reacțiilor ei relatate în biografiile lui Iisus, în Evangheliile, în diferite versiuni. Am căutat să evit textele fără credibilitate istorică.